

ANY XV.—BATALLADA 813

BATALLADA
BARCELONA

28 DE DESEMBRE DE 1884.

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

y 10 centaus paper en l' illa de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba y
Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

LOS ARLEQUINS.

—Ave Sagasta, VIVITURI te salutant.

ECOS DE LA SENMANA.

Lo Códich penal portat de un afany moralisador que l' honra, prohibeix terminantment que l' espanyol jugui a jochs de asar. Lo joch pot ser la ruina de una família y l' Códich s' erigeix en tutor de aquesta família. Lo joch pot ser la causa de tots los vics y fins l' impulsador de la deshonra; y l' Códich no consent que l' espanyol siga viciós, y no permet que s' exposi a deshonrarse.

¡Oh! l' Códich es molt previsor!

No hi ha més sinó que lo que no pot ferse privadamente, se fa á la descarada.

Y es més, lo govern que té l' encárech de vetllar pèl cumpliment de las lleys, de tant en tant, y sobre tot pels vols de Nadal, agafa l' bombo dels números y exclama:

— Poséuhi al premi de cinc-cents mil duros, anéuhi posant. ¡Qui renuncia á l' esperança de ferse rich en un moment!... ¡Ala, poséuhi, poséuhi!... ¡Bola val!

En aquest tripijoch, lo govern fa de banquer, y s' cobra una friolera. Sense exposar un quarto, y avants de que l' afortunat mortal á qui li toca la grossa conga la ditxa de la sòrt; quan encare no ha sortit la bola premiada, ell ja l' ha treta dos vegadas, no més que ab la diferència que hi ha entre lo que recauda y lo que reparteix.

Y l' tribunals, que perseguixen als periodistas per un no res, contemplan tranquil com funciona la gran timba nacional, y més de un magistrat tal vegada, té un désim o més á la butxaca, y espera ab impaciencia l' extracció, per ferse rich en un moment, y penjar la toga á la figuera.

Pero aixó si, que no jugui ningú ni á la ruleta, ni á blancas y á negras, ni al quinto. Lo joch es un delict, y l' govern lo persegueix y l' castiga severament.

— Lo persegueix y l' castiga per ser un delict, ó per que ningú li puga fer la competència?

Jo ja ho veig, pels vols de Nadal sobre tot, es quan los que manan necessitan més turrò.

Los amichs ganejan, y un Nadal fora del poder es una diada tant trista!...

Tú, pobre treballador, que després de suar durant tot l' any per guanyar lo pà de la família, quan vè la diada de Nadal, compras ab prou feyna un pollastre tisich ó un conill de gabia y una tauleta de turrons d' atmetlla, per celebrarla ab la família, tú no sabs las amarguras que passa l' pobre cessant la nit de Nadal, quan los turronaires no son de la sèva clica.

Microbi de la política, ell ha seguit los alts y baixos del partit á que v' afiliarse. Ha nadat en l' abundàcia per caure en la miseria més espantosa. Ha anat ab cotxe y no ha tingut capa. La vida política v' tentarà, v' apendrà á halagar á algun dels peixos grossos y sabent d' escriure no més que lo indispensable per firmar la nòmina, ja v' tenirne prou per ocupar un empleo.

— Quin Nadal més fèlis, lo Nadal de tal any! sentirán qu' exclama. Lo govern v' anticiparà l' mes: fulano v' enviarà dos galls, perque li vaig enllestar un expedient; sutano una arroba de turrò no més que perque 'm recordés d' ell; tal altre jerez y champagne... ¡Quin Nadal més deliciós!...

Avuy, en cambi... ¡Oh! Ja v' dirho l' poeta dels dolors: no hi ha res tant terrible com lo recor de temps felissos, en la miseria. Avuy no té foch, ni abrich, ni pà... Miseria y abandono.

Únicament sentiréu qu' entre badall y badall, pregunta:

— Quin dia tornarán á pujar los nostres?...

Véus' aquí l' torn dels partits, que b' pot titularse lo torn del turrò.

Lo pais paga y ells se l' menjan. Per aixó son tants á disputar-se'l.

Y sempre s' véu lo mateix: una brega desesperada.

¿Y per què? Perque després de Nadal vingan los innocents.

Molts havia de deixarne l' rey Herodes, si hem de juzgar pèl gran número dels que avuy existeixen.

Diuhen que la malicia es l' herència humana. No es cert: l' herència humana no es més que la ignorància.

Innocents y sols innocents son los que s' creyan de bona fé que D. Anton havia de fer la felicitat d' Espanya. La llibertat á la inglesta que 'ns prometia s' ha tornat la reacció més cafè. Aquella prosperitat que molts somiavan pot veure's traduïda en l' estat del tresor que obliga á contractar empréstims al onze per cent de interés. Fins hi havia productors que confiava ab lo proteccióisme del monstro, y quan més

confiats estavan, aqueç los hi penja la llufa del tractat de comers ab Inglaterra.

Innocents y sols innocents son los que confian al veure que la secta sagastina creix y prospera, sense reparar que també prospera y creix la mala herba. Que servirà per derrocar á n' en Cánovas, diuhens y es cert; pero quan la canyota s' haja menjat la gràm, i qué hi haurà guanyat la cultita?

Innocents, més que ningú son los esquerrans, que buscan la manera de aliar á la democracia ab la monarquia, colocantse á la sombra dels conservadors en l' esperança de que aquests en lo testament los hi deixaran la herència, quan l' únic que poden deixarlos es la vergonya de haverlos fet fer tots los napers de l' auca.

***
Y tú, poble espanyol, que sufreixes: per tots, tú que t' deixas estafar tots i dominar pels més atrevits y pels que tenets lo poble més innocent de la terra.

A FÍ D' ANY.

UN CONSERVADOR.

Les senyors; lo qu' es per are 'ns hi aguantem tant tranquils com si tal cosa. Hem cobrat tot l' any, hem menjat los turrons de Nadal, y, ab l' ajuda de n' Cánovas y companyia, menjarem ambè 'ls de l' any vuitanta cinc.

Y are que rodi la bola.

UN FUSIONISTA.

Vaja, abur conservadors: aquest es l' últim any que menjeu lo gall á expensas del país. La cosa està suficientment madura y ja sera miracle si d' aquí quinze dies no us soplém la dama, es á dir, la culera del ranxo nacional.

Acabéu de devorar los restos d' aquests dies, perque lo qu' es lo gall del any que vè, no será per ningú més que per nosaltres.

Y la veritat es que ja es hora: ab tant temps d' esperar nos hem corsecat de mala manera.

UN ESQUERRÀ.

Endavant; un altre any perdut miserabledament. Are faré, are diré, ja s' acosta, ja es aquí... y res: lo moment felis d' agafar la payella pèl mànech cada dia sembla més lluny.

Aixó no pot anar... y no anirà. Es precis que 'ns organísem, que 'ns presentem forts y decidits, que 's veji que som molts y de bonas casas.

Lo dia que l' esquerra s'apiga ahont té la mà dreta, lo nostre triomfo es segur, immediat, infalible.

Nada, nada; jaquest any nos organírem de debol

UN PERIODISTA.

Vaja, ja podem cantar aleluya. Som a fi d' any y encare no m' han decapitat, ni si quiera m' han aconduhit en un reconet de la presó.

Decididament estich de sòrt: ja sera molt que l' any vinent ho puga dir aixís.

UN MESTIS.

Orale frates. Donguem gràcias á la Divina Provïdència, que pels seus inextricables secrets ha permès que nosaltres nos enfilessim al candeler, sense que á horas d' are hi haja hagut ningú que s' hagi atrevit a feners baixar á cops d' escombra, com era natural.

Omplimnos bén b' l pap y pregüem perque l' any que v' poguem véure'n, com are, assentats al voltant de la taula del pressupuesto, á despit de 'n Romero y de tota la nació en pes.

Amen.

UNA SOLTERONA.

Dotze mesos d' empolvaments inútils! No ha passat un a'ma!

Potser no tinch sort perque soch morena?

Probarém d' un'altra manera: aquest any me tenyiré 'l cabell de ròs y á veure si algú desesperat m' accompanyá á la curia...

UN POETA.

Del temps la roda sinistra ha donat un altre tom:

l' almanach ho canta; som

lo dia de Sant Silvestre.

Y sempre sense dinés!

Y sempre 'ls mateixos truenos!

Y sempre ab un anyet menos!

Y sempre ab un anyet més!

UN BOTIGUER.

Vamos nos hem b'n lluhit. Passém un any darrera l' taulell y no veném rés: fém unes festas, gratantnos la butxaca, y encare veném menos.

Y are, per acabarho de adobar, lo govern ha firmat un modus vivendi ab no sè qui.

Jo no hi entench; però estich segur que per nosaltres lo tal modus vivendi serà un modus morendi.

Per lo que pugui succeir, vull preparar la mèva ànima; perque l' any vinent al... ¡cell!

LO PAÍS.

Es á dir que aixó no ha de acabarre mai? Es á dir qu' encare no hi ha ningú que hagi trobat lo remey de las nostras desditxas?

Es indispensable que 'ls que ho han de fer s' espanyolin, perque si s' adormen massa, quan se deicideixen no hi serán á temps.

NOSALTRES.

alma, calma! Hi ha més días que llagonissas.

any vuitanta cinc promet molt, y es probable cumplirà alguna cosa.

Lo qu' es per are ja s' pot dir que som al comensant del acabament.

Tant que diuhens de mi.... y per are encare soch viu!

FANTASTICH.

ESPRÉS de haverse trobat la vacuna contra la verola, un metje de Paris, Mr. Pasteur ha inventat la vacuna contra la rabia, y un metje de Rio Janeiro lo Sr Freire, la vacuna contra la febra groga.

¡No hi haurà ningú, siga metje, siga curandero, que trobi una vacuna, vacuna ó lo que siga, contra la verola conservadora?

Cuidado que s' necessita anar depressa, que si tarda molt, encare que s' trobi no servira. ¡Saben per què? Per falta de puesto ahont colocarla. ¡Cóm que 'ns aném quedant ab la pell y 'ls ossos!

En Cos Gayón necessita diners, una friolera, 25 millions de pessetas, per pagar no sè qué de Cuba. Y vels'hi aquí que 'ls ha buscat molt y després de rebre molts desaires, los ha trobat en la casa de uns juheus de Fransa.

Los 25 millions los hi han deixat á més del 11 per cent de interés.

Als conservadors los hi succeix com als fills calveras: quan buscan quartos los hi fan ser. Y al ematllevarlos hipotecan l' herència dels seus pares.

Ja está firmat lo modus vivendi ab Inglaterra.

¡Y no ha sortit una barretina!

Cuidado que are al hivern las barretinas son bonas contra l' fret.

Per si no n' hi haguès prou ab lo modus vivendi, 'l govern demanarà á las Corts amplia autorisació per continuar reservadament las negociacions del tractat definitiu ab Inglaterra.

Es á dir: ab lo modus vivendi li posarán á l' indústria l' argolla al coll.

Y l' govern conservador se reserva la facultat de anar caragolant, fins que ja no espeternegui.

Me consta que l' Institut de Foment del treball nacional y l' Foment de la Producció espanyola han enviat exposicions al govern contra l' tractat de comers ab Inglaterra.

Pero ¿creuhen vostés que n' hi ha prou? Per mí no.

Los que á més de productors s'gan conservadors, han de fer una cosa: rompre l' tractat de comers ab el Mónstruo y tirar pèl dret.

A la Iberia li han denunciat un article titelat «Nuevo fiscal» y en Sagasta s' ha declarat autor d' ell.

Apa, D. Anton, si á tant s' atreveix, agafí pèl tòp y tancí al Abanico.

Aquí, aquí s' han de véure als valents, y no ab nosaltres, pobres periodistas que no poden tornarnos-hi.

Una historia. Un soldat del exèrcit de Cuba dóna mort á un sargent, y un consell de guerra 'l condemna á mort. Pero com las sentencias capitais han de consultarse á Madrid, segons la ley mana y disposa, podentse sols executar sense aquest requisit pèl general en jefe de un exèrcit, lo govern que vol que 'l casticich siga exemplar, confereix la calitat de general en jefe al Capità general de la Isla.

Y de aixó 'n resulta, á més de la mort inmediata del soldat, que la primera autoritat de Cuba cobrara

dos sous: l' un com á Capitá general y l' altre com á general en jefe.

Ja ho veuen quin luxo. Per fusellar á un trist soldat avants no 's necessitaven més que quatre balas de plom... Are ademès se necessita un sou de general en jefe.

A Oran, segons escriu lo cónsul de aquella ciutat, hi ha més de 50,000 espanyols en vaga, que van pels carrers demanant caritat.

Infellosos! Han fugit de la miseria promoguda pels conservadors, y ni fora del seu país troben millor fortuna que aquí.

Qualsevol diria que duhen á sobre la mala mirada del malagueño.

Son molts los conservadors que desfilan de 'n Cánoas y se 'n van ab en Sagasta.

Lo s' te aixis procedeixen demostrar gran finura de estat.

A través dels fums del pressuuesto
senten olors molt estranyas
per quant vingan certes debats
y exclaman mitj escamats:
fugim que hi haurà castanyas.

L' audiencia de la Coruña ha dictat fallo condamnant á presiri com á autors de falsedats electorals als electors de un districte de Galicia que van donar los vots del candidat de oposició al ministerial.

Y lo més xocant es que las Corts ván donar per válida y legal aquella transferencia de vots, aprobat l' acta del diputat falsificat.

Resultat: que per un mateix fet hi ha qui haurá anat á las Corts com á legislador y pare de la patria y qui anirà á presiri.

Espanya serà, si volen, una nació molt desgraciada; pero confessin que no n' hi ha un' altra al mon que siga al mateix temps, més divertida.

En lo nou Códich penal s' aumentan los cassos en que podrá aplicarse la pena de mort.

Mientras los païssos més adelantats ván abolintla, y 's que no, l' atenúan, considerantla un resto dels temps bárbaros, aquí s' agrava y s' aumenta.

Gloria al partit conservador!

Al bisbe Catalá, trobantse l' altre dia á l' iglesia del Pi sentat en un trono y sota dosser, li vā caure l' dosser y li vā fer un nyanyo al front.

No hi ha res més perillós que seure en un trono.

Com qu' estich pendent de un fallo respecte á l' influencia que pot tenir un torero en certas regions, permetin que 's donga dos notícias.

Primera: En Romero Robledo de retorn de Antequera vā passar per Córdoba y allá vā apoderarse d' ell en Lagartijo, entretenintlo de manera que 's conservadors van quedarse sens poderli dir una paraula.

Segona: L' espasa Mazantini ha anat á oferir los seus respects á la familia real.

Y prou, qu' en matèries de toreig es molt fácil una cullida... Jo 'n tinch ja l' experiència.

Sembla que l' dia 2 de janer se reunirán las Corts. Després del 2 ve l' 3.

Y l' 3 es l' aniversari de aquella feta que vā immortalizar al general Pavia, y que vā excitar l' entusiasme de la gent conservadora.

Y no hi haurá ningú que aquest any los donga gust?

A Canton los xinos han fet tancar totas las capellas y han arrasat lo barri dels catòlichs.

Aquests, á pesar de rebre, no tindrán més remey que aplaudir als xinos.

Els defensan la unitat religiosa del seu país.

Ultimament ha estat á Barcelona l' general Topete y ningú se 'n' ha adonat.

Si hagués vingut al any 68 hi hauria hagut iluminacions y domassos.

No hi ha res qu' engrandeixi tant als homes com las revolucions; y no hi ha res tampoch que fassa tornar los tant petits com las reaccions.

Lo Sr. Becerra s' ha declarat partidari del sufragio universal, y encare més que això: lo Sr. Becerra desitja que las donas tingan vot y prenguin part en las eleccions.

Jo ja ho veig: quan se perdan los bous se buscan las esquellas.

L' esquerra ha perdut als homes y busca á las donas.

Ha mort á Madrid lo Sr. Güell y Renté. Era un home de cor. A conseqüència de haver detingut, sent

jove, un carro que desbocat en que hi anaven dos infantas d' Espanya, se casà ab una d' elles, vencent la obstinació dels governs moderats que 'l perseguian á mort.

Milità durant molts anys en lo partit progressista, y per últim donà l' pas que correspon á tots los homes que estiman sincerament la llibertat: se fè republicà.

Havia heretat una fortuna: era benèfich y desinteressat y ha mort tant pobre, que no tenia més que la roba. Pero ha deixat un gran caudal d' hora, alguns llibres que valen molt, y molts, pero molts cors que lamentan la seva pèrdua.

Quan se vā fer lo tractat de Fransa, deyan los sagastins per disculparsse: «Es que ja l' varem trobar preparat pels conservadors»

Are 's fá l' tractat ab Inglaterra, y 'ls conservadors per disculparsse, diuhen: «Es que ja l' varem trobar preparat pels sagastins.»

Si fos una hora això de fer tractats, tots la voldrian; pero no ho es, ni molt menos, y 's tiran lo mort á sobre.

Y 'l mort es lo pais.

¡Ay, qui fós á Corea!

Hi ha en aquell país dos partits: lo partit xino y 'l japonés, ó com si diguéssem, lo partit conservador y 'l partit sagasti. Los japonesos se creman de que 'ls xinos gobernen feya ja molt temps, y un dia s' empipan, arman una conspiració y degollan á tot lo ministeri nombrantne un altre dels seus.

Pero 'ls xinos s' empipan també, y á lo millor jas! arman una conspiració y degollan á tots los ministres japonesos.

Y 'l rey monta á caball y camas ajudeulo.

No hi puch fer mes. ¡Ay! Lo cor se me 'n vā á Corea!

ULTIMA HORA.

¿Qué no saben lo que passa?

¡Oh! ¿Es dir que no 'n saben res?
¡Pues com rediable s' ho han pres
ab tantissima catxassa?

Si senyors, hi ha novedats;

¡hi ha grans novedats! ¿Ho entenen?

¡Y quinas! Ja 'ls dich que tenen
de quedarse esgarrifats.

Sé d' una manera certa
que quan comensi á explicá,
desseguida faran jaaaaah?

ab un pam de boca oberta.

Pero... en fi; no divaguém
y aném á la gran qüestió...

¡Ja estan en disposició?

Pues á escoltar: comensém.

¡Vá! Primera; á horas d' ara,
en aquest mateix moment,
lo mònstruo se 'n vā á un convent

decidit a ferse frare.

Un telegramma rebut

á las cinch del demàti

explica la cosa així:

«En Cánovas ha tingut

»un somni avuy tot dinant.

»Sense acabarse la truya

»que menjaya, a corre-cuya

»ha fet dimisió volant,

»y al moment ha enviat á dí

»á tothom y ab tota urgència,

»que per rahons... de prudència

»se fa frare caputxi.»

¿Qué 's sembla? ¿hi ha cap persona

que 's quidi sense assombrarse?

Pues torin á prepararse:

ara veurán la segona.

En Zorrilla, ab molt misteri,

ha entrat avuy á Madrit.

per cuidarse desseguit

de forma un nou ministeri.

Més de set cents generals

l' hi han dit si 's necesitava,

y ell ha respot que 's fiaua

no més dels municipials,

Fa dues horas que mana

per arreglá aquest enredo:

á n' en Romero Robledo

l' ha fet bisbe de l' Habana;

á n' en Sagasta 'l vol fer

contra-almirant de la Porra,

y al senyor duch de la Torre

vigilant del seu carrer.

Tercera, (aquesta es més gran:) en Pidal, l' ídol mestís,

ahí al tardet, d' improvvis

va tornar protestant.

Los neos de tot arréu

de disuadirlo han probat;

pero ell los ha despatxat

casi á puntadas de peu.

Ab los seus fillets angelichs,

tirant un carret petit,

se passeja per Madrit

Venent llibres evangèlichs.

Lleó XIII, al sapigué

una noticia tant rara,

diu que ha trasmutat la cara

y 's ha mort sense dir ré.

Y ara en Pidal, que vigila
y vol veure si s' hi arrapa,
treballa per fè ser Papa
á n' en Sunyé y Capdevila.

¡Eh! ¿qué tal? ¿no 's ha sorprès?

Tres notícias de primera!

Pero ara vé la darrera

que las mata á totas tres.

En Mañé y Flaqué, (un ministre

dels que 'n Zorrilla ha nombrat,) per comensá, ha practicat

al Tresor un gran registre.

Ha obert ab treballs y penas

las arcas de la nació,

Y 'oh sorpresa! 'oh admiració!

'oh portento!... Estavan plenes!

Y no plenes d' encenalls

ó ratas, com mols pretenen;

sino de sachs que contenen

millons y millions de galls.

Vels 'hi aquí, lectors caríssims,

las novas á que he aludit,

y que ara jo hi recullit

per conductes formalíssims.

Suposant que pot ocurrir

que hi hagi qui no 'n sab res,

convindria que vostes

procurexin ferho corre.

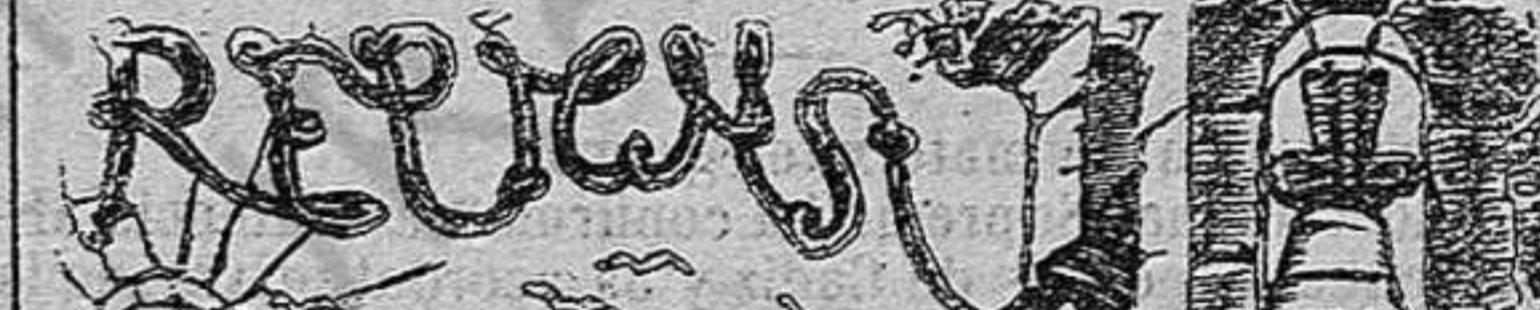
Y si algú 's permet duptá

trobant això extraordinari...

que consulti al calendari

y miri 'l sant de demà.

C. GUMÀ.

AGASTA, Martos, Moret y no s' se qui
més s' han unit per tréure á n' en
Cánovas de la taula del pressupuesto.
Pero en Cánovas s' hi arrapa y
serà molt difícil que s' alsí.
Nada: això s' arregla de un' altra
manera: una empenta y que tot se 'n
vaja á rodar.

Pròximament s' estrenarà en lo Teatro Romea á
benefici del galan jove Sr. Fuentes, un monòleg del
nostre estimat company C. Gumà titolat: Ecce Homo.

No té res que veure ab la passió... Es á dir si: tè
que veure ab la passió de riure.

Ja s' acosten á xeixanta las denuncias fetas contra
periódichs de Madrit, desde la jornada de Santa Isabell.
Dels periódichs de províncies no 'n parlém, que
son moltissims los denunciats.

Los mònstruos conservadòs
se 'ls menjan de dos en dos;
mes débil queda 'l partit...
¡Si es un sach de mal profit!

HISTÓRIC.

Un amich mèu que viatjava per la montanya de
Catalunya entrá en una

Los esquerrans forman un partit predestinat... A lo meller se 'ls risan.
—Bola vâ!

L' arquebisbe de Granada ha condemnat lo discurs universitari del Sr. Morayta, excomunicant als seus lectors.

Ay, ay, ¿á quina hora 's lleva, senyor Arquebisbe?

La colocació dels capelos als cardenals que 'ns ha regalat lo papa, ¿quán dirian que ha costat? 49,000 pessetas.

De las quals se n' ha endut una bona part l' enviat de Lleó XIII en calitat de propina.

Lo dia que torni á escullir carrera tiraré per fabrificant de cardenals.

Es una industria que dona molt.

Los conservadors mentres dinan llegeixen, y are que hi ha tants elements que s' agrupan ab en Sagasta, repassan l' historia y troben que la coalició de 1851 a 1853 contra en Bravo Murillo, vâ produhir la revolució del 54 y la coalició formada al 66 contra en Gonzalez Brabo, vâ produhir la revolució del 68.

De manera que la coalició actual.... Pero are en Bravo Murillo es mort y en Gonzalez Brabo també....

No hi fa res lo gran qué es que 's fassa y lo que menos li faltarán seran bravos.

Llegeixo en un mateix telegrama:

«Lo Tribunal Supremo ha confirmat la sentencia absolvint als apòstols de Cádiz y ha acordat privar de la matrícula de honor als alumnes que la disfrutavan.»

Ja ho saben los estudiants que ab lo seu talent y ab la seva aplicació s' havian conquistat una matrícula de honor: no s' encaparrin estudiant.

Y antes que per metjes, tirin per apòstols.

A més de l' *Esquerra Dinàstica*, que ha ressucitat, los esquerrans pensan publicar dos periódichs mès. Dos y un tres.

Tres órganos, ó com si diguessim, l' órgano de la vista, l' del oido y l' del olfato. Mirar, escoltar y ensumar.

Tot menos menjar y tocar.

Històrich. Anavan dos visitant los carrers per veure las fírs y festas, quan al entrar á la Rambla, l' un diu á l' altre:

—Qué 't sembla això?

—Home, d' això val mès que no 'n parlém, no véus que hi ha roba estesa?

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Quin-qué.
  2. ENDAVINALLA.—Castanyas.
  3. TRENCÀ-CLOSCAS.—Santa Coloma de Gramenet.
  4. TERS DE SÍLABAS.—MA TA RO
TA RRA SA
RO SA DA
  5. GEROGLIFICH.—La persona té trenta dues dents.
- Han endevinat totes las solicions los ciutadans Pere Miquel, Pau Xarrica y N. F. P.; n' han endavinades 4. Un Nicodemus y Peret Torres; 3. Un Forner y Un Arpista; y 2 no més. A. Sans y A. Vila.

XARADA.

Anavam de romeria,
y la roya den Badó
me digué ab salameria:
—Si 's tercera prima axó
tersa-dos allò també,
perque sín lo total
si 'ns véu fer tant l' animal
nos tiraria al carré.

AGUILETA.

SINONIMIA.
Anant total l' altre dia
de repent un xicot
al entrá á la Fusteria
va tirarme un tres de tot.

NAS DE PUNTA INGLESA.

CONVERSA.
—Que hi portas aquí, Noy gran?
—Vi, Angelet que vols venir?
—Ahont vas?
—Al carrer de la...
...entre tots dos ho haven dit.

NOY DE LA XERA.

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horisontal, consonant; se-

gona, un número; tercera, un amaniment; quarta, un fenomeno metereològich; quinta, una vocal.

PEPET DE ARENYS DE MUNT

GEROGLIFICH.

KIT.

ab

L @

×

l Jener

IT

roba

CORRESPONDÈNCIA PARTICULAR.

Ciutadans D. Valls, Un noy que no es noy, T. M., Orellut del Bruch, Pau Patrícia y Pallero: Lo que 'ns envian aquesta setmana no 'ns serveix.

Ciutadans A. Sans y A. Vila, Nas de punta inglesa, Garon-han, C. Pi-lo, Pansà pansida, Microbi de las dents grossas, Cap-vert del Masnou, Esteva del H. Pau Marrinxà y Un Agustinet: De lo que 'ns envian insertarem alguna cosa.

Ciutada Jenani: Gracias pels seus bons desitjos que confiem veurels realisats per insertarse la xarada en l' últim numero de *L' Esquella la varem rebre tarí*: ésta bé, lo mateix que l' endavinalla. —Pepet del Carril: Observi que las festas ja son passadas y més va peralarne, perque podriam cansar al lector. —J. Baucell Prat: La poesia la trobem fluxeta. —Bonifaci Malcarat: Una vegada celebradas las festas, l' article pert l' oportunitat. —J. A. y R.: En la poesia hi ha poca exponaneitat. —Nyicris: Insertarem lo que 'ns envia. —P. M. R.: Lo que 'ns remet corregit, podrá insertarse.

D. QUIJOTE DE VALLCARCA

PASSEIG CÓMIC-TRÀGIC-EXTRAORDINARI

PER

G. GUMÀ

Forma un elegant tomet en quart, esmeradament impres sobre paper satinat

Preu: DOS rals.

Se ven en la llibreria de Lopez, Rambla del Mitj, 20, y en las principals llibrerías y kioscos y en casa 's corresponsals de *LA CAMPANA*.

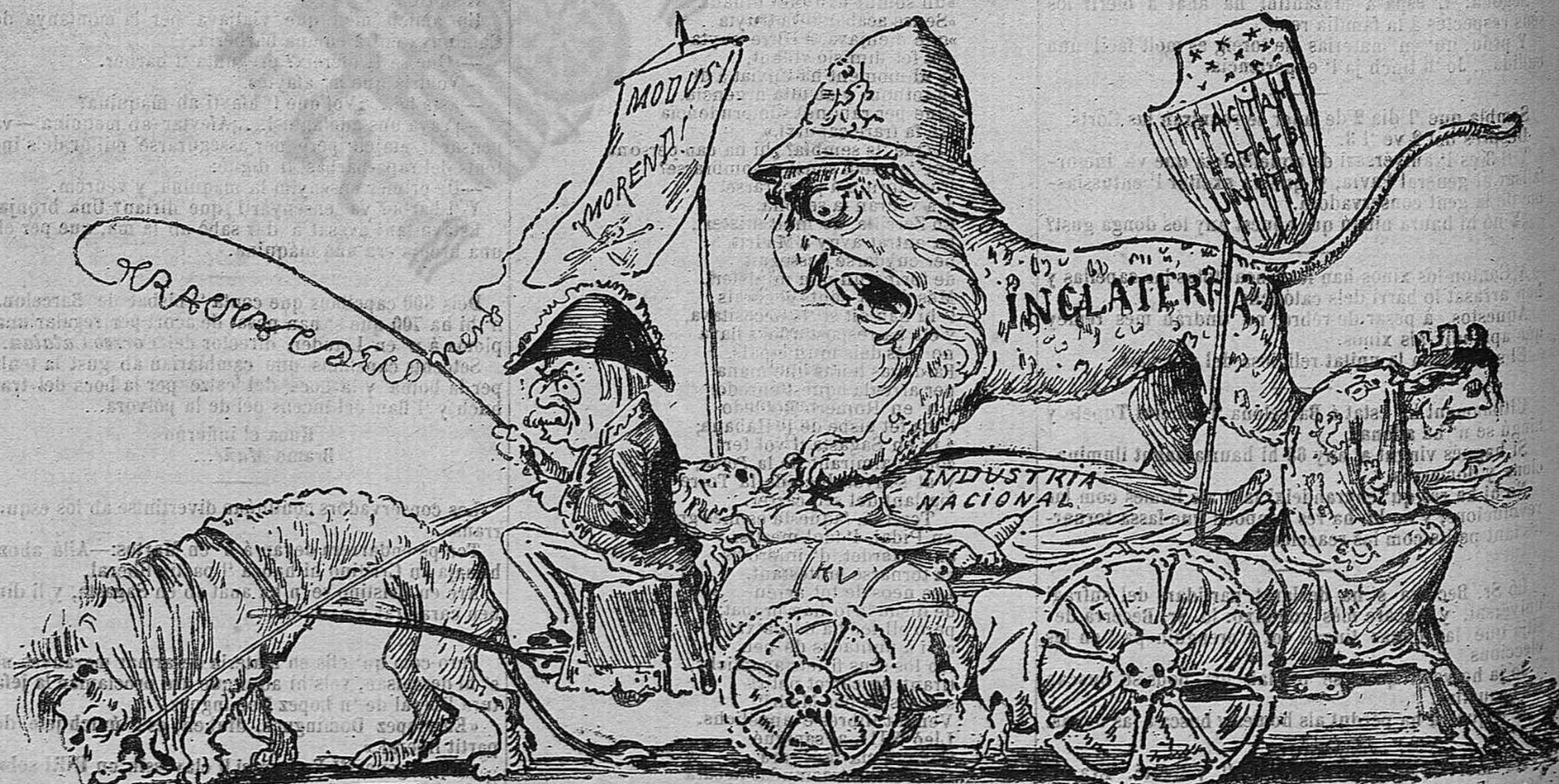
ALMANAQUES AMERICANOS DE PARÉD—Grande y variado surtido en formas, tamaños, dibujos y precios, desde 2 reales en adelante.—Librería de López, Rambla del Centro, 20

LIBROS PARA AGUINALDOS Y REGALOS—Con preciosas láminas en negro y colores, encuadrados de lujo. Surtid completo.—Librería López, Rambla del Centro, 20.

LOPEZ, Editor —Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22.

PROJECTE DE «LA CAMPANA».

Lo carro que faltava á la cabalgata.